

Soósné dr. Faragó Magdolna
csoportos énekléseire emlékező dalgyűjteménye

I.

„SZÁLL AZ ÉNEK SZÁJRÓL SZÁJRA...”

200 MAGYAR NÉPDAL

*Ezeket a népdalokat gyerekkoromban a családban,
a hajdani iskoláimban, majd az egyetemi csoporttársaimmal
és az énekkarban, később pedig a minisztériumi kirándulásokon
összeszokott öreg nótás barátaimmal,
előbb a buszos utakon, majd Alcsúton énekeltük.*

A gyűjteményemet nekik ajánlom.

I.

„SZÁLL AZ ÉNEK SZÁJRÓL SZÁJRA...”

200 MAGYAR NÉPDAL
szövege ábc-rendben

(A versszakokat általában – helytakarékoság miatt - egy vagy két sorba tömörítettem,
nagybetűvel jelezve az eredeti sorkezdeteket.)

1. Ablakomba, ablakomba besütött a holdvilág

Ablakomba, ablakomba besütött a holdvilág.
Aki kettőt-hármat szeret, nincsen arra jó világ.
Lám, én csak egyet szeretek, mégis be sokat szenvedek.
Ez az álnok béreslegény csalta meg a szívemet.

Onnan alól, onnan alól jön egy fekete felhő.
Szaladj kislány, szaladj kislány, mert elér a nagy eső!
Majd szaladok, ha akarok, fáj a szívem, sajog nagyon,
Most tudom, hát, miért sajog, elhagyott a galambom.

2. A bolhái kertek alatt, Kata

A bolhái kertek alatt, Kata, De sok utak mennek arra, Kata,
Minden legény egyet csinál, Akin a babájához jár, Kata.

Árok partján rakjál tüzet, Kata. Forralj nála édes tejet, Kata,
Szeljél bele zsömlebelet, Azzal kínálj meg engemet, Kata.

Látom, rózsám, néked mindegy, Kata, Aki teelőtted elmegy, Kata,
Legyen szőke, legyen barna, Megáll a te szemed rajta, Kata.

3. A bundának nincs gallérja

A bundának nincs gallérja, Mégis bunda a bunda,
Ihaj, bunda, tyuhaj, bunda, Mégis bunda a bunda,
Ihaj, bunda, tyuhaj, bunda, Mégis bunda a bunda,

Ha megázik is a bunda, Mégis bunda a bunda,
Ihaj, bunda, tyuhaj, bunda, Mégis bunda a bunda,
Ihaj, bunda, tyuhaj, bunda, Mégis bunda a bunda,

Kifordítom, befordítom, Mégis bunda a bunda,
Ihaj, bunda, tyuhaj, bunda, Mégis bunda a bunda,
Ihaj, bunda, tyuhaj, bunda, Mégis bunda a bunda,

4. A búzamezőben

(Ezt egyetemista koromban Zsigmond Balassa énekkaros társam zongorakíséretével énekeltem. Balassa azóta a barokk-műveket előadó Albinoni-zenekar karmestere. A hangversenyein újabban a Faragó-lányok közül hárman is éneklünk.)

A búzamezőben Háromféle virág,
A legelső virág A szép búzavirág.

A második virág A szép szőlővirág,
A harmadik virág A szép szekfűvirág.

Felele nékiek A szép búzavirág:
- Szébb vagyok, jobb vagyok Annyival náladnál,

Mert engemet visznek Az oltári helyre,
Ott engem neveznek Krisztus szent testinek.

Felele nékiek A szép szőlővirág:
- Szébb vagyok, jobb vagyok Annyival náladnál,

Mert engemet visznek Az oltár szegibe,
Ott engem neveznek Jézus szent vérinek.

Felele nékiek A szép szegfűvirág:
- Szébb vagyok, jobb vagyok Annyival náladnál,

Mert engem leszednek, Koszorúba kötnek,
Legények, leányok Kalapjukba tesznek.

5. A csitári hegyek alatt

(Ezzel felvételiztem az Állami Népi Együttes Énekkarába az egyetem elvégzése után. Szerencsére másfelé vitt a sorsom: a Budapesti Kórusba, majd a Budapesti Madrigálkórus tagja lettem nemsokára. Aztán jöttek a gyerekek, és a kóruséneklés jó négy évtizedre abbamaradt.)

A csitári hegyek alatt régen leesett a hó,
Azt hallottam, kisangyalom, véled esett el a ló,
Kitörted a kezedet, mivel ölelsz engemet?
Így hát kedves kisangyalom, nem lehetek a tied.

Amoda egy kerek erdő, jaj, de nagyon messze van,
Közepiben, közepiben két rozmaringbokor van,
Egyik hajlik vállamra, másik a babáméra,
Így hát kedves kisangyalom, tiéd leszek valaha.

Amott látok az ég alatt egy madarat repülni,
De szeretnék a rózsámnak egy levelet küldeni.
Repülj, madár, ha lehet, vidd el ezt a levelet,
Mondd meg az én galambomnak, ne sirasson engemet.

6. A faluban nincs több kislány

A faluban nincs több kislány, csak kettő, csak kettő.
Az egyiket elszerezte a jegyző, a jegyző,
A másik meg a kapuban neveti, neveti,
Mert őt meg a segédjegyző szereti, szereti.

7. A horgosi csárda

A horgosi csárda ki van festve.
Odajár a cimbalmos a cimbalmával minden este.
Kocsmárosné azt hiszi, hogy a lányát elveszi Egy valaki.

Gyere ki öcsém az écsi rétre!
Ott dudál az öreg dudás dudájával dudánótát minden este.
Dudaszóra a bojtár botostáncot vígan jár, A kis bojtár.

8. Aj, sirass, édesanyám

Aj, sirass, édesanyám, míg előtted járok,
Mer aztán sirathatsz, ha útnak indulok!
Útnakindulásom, nincsen maradásom,
Az irigyek miatt leszen bujdosásom.

Istenem, Istenem, hol leszen halálom,
Erdőn-e vaj mezőn, vagy pedig tengerön?
Ha erdőn veszek el, ki temet el engem?
Ha tengeren veszek, ki sirat meg engem?

El is eltemetnek az erdei vadak,
Meg is megsíratnak az égi madarak.
Tengernek nagy habja szemfödelem leszen,
Tengernek zúgása harangszóm is leszen.

9. A juhásznak jól van dolga

(Kétszólamban is énekeltük, sőt, furulyaszó kíséretében is.)

A juhásznak jól van dolga Egyik dombról a másikra
Terelgeti nyáját, fújja furulyáját, Bú nélkül éli világát.

Ha megúnja furulyáját, Előveszi a dudáját,
Belefújja búját a birka bőrébe, Szélnek ereszti belőle.

Tej, túró az eledele, Száraz kenyér van mellette,
Vizet iszik rája, rágyújt a pipára, mégis piros az orcája.

10. A jó lovas katonának

A jó lovas katonának de jól megyen dolga,
Eszik-iszik a sátorban, semmire sincs gondja,
Hej, élet, be gyöngy élet, ennél szebb sem lehet,
Csak az jöjjön katonának, aki ilyet szeret.

Paripáját megforgatta, elmegyen dolgára,
Csillog-villog a mezőben virágszál módjára,
Hej, élet, be gyöngy élet, ennél szebb sem lehet,
Csak az jöjjön katonának, aki lyet szeret.

11. A kapuban a szekér

(Editkével a cinkotai kollégiumban együtt jártunk szolfézsórára. Annyit nevettünk, merthogy nyelvbtlás okán nálunk a lány kérte meg a legényt. Ezt a hibát aztán már soha nem sikerült kijavítanunk. Így lettem később Béla menyasszonya is...)

A kapuban a szekér, Itt a legény, leányt kér,
De a leány azt mondja, Nem megyek férjhez soha.

12. A karádi faluvéken

A karádi faluvéken, sej-haj, lu-lu-lu-lu-lá-rom,
Leányvásár lesz a héten, sej-haj, lu-lu-lu-lu-lá-rom.
Száz forintért adnak egyet, sej-haj, lu-lu-lu-lu-lá-rom,
Milyen drága, mégis vesznek, sej-haj, lu-lu-lu-lu-lá-rom.

A karádi faluvéken, sej-haj, lu-lu-lu-lu-lá-rom,
Legényvásár lesz a héten, sej-haj, lu-lu-lu-lu-lá-rom.
Sült krumpliért adnak egyet, sej-haj, lu-lu-lu-lu-lá-rom,
Milyen olcsó, mégse vesznek, sej-haj, lu-lu-lu-lu-lá-rom.

13. Aki szép lányt akar venni

Aki szép lányt akar venni, Harmaton kell azt keresni,
Barna legény harmaton jár, El is veszi a legszebb lányt.

Édesanyám, gyűjjön csak ki! Az ajtóját nyissa csak ki.
Itt hozzák a legszebb menyit, Megcsókolom kökény szemit.

14. Akkor szép az erdő

Akkor szép az erdő, mikor zöld, Mikor a vadgalamb benne költ.
A vadgalamb olyan, mint a lány, Fáj a szíve a legény után.

Nem vagyok én oka semminek, Édesanyám oka mindennek,
Mért nem adott engem olyannak, Akit választottam magamnak?

Megvert az Úristen, de nem fáj, Fügefafa levele lehullt már.
Fügefafa levele, gyógyíts meg, Régi volt szeretőm, csókolj meg!

15. Alma a fa alatt

Alma a fa alatt, nyári piros alma.
Engem gyaláz a szeretőm édesanyja,
Engem gyaláz, engem tesz a, vesz a szóra,
Szeretem a lányát, nem tehetek róla.

Aranyos Mariskám, akkor fogsz majd sírni,
Mikor nékem katonának el kell menni,
Elbúcsúzom tőled egy vasárnap este,
Sok páros csókodért áldjon meg az Isten!

16. A malomnak nincsen köve

A malomnak nincsen köve, Mégis lisztet jár, mégis lisztet jár,
Tiltják tőlem a rózsámat, Mégis hozzám jár,
Tiltják tőlem a rózsámat, Mégis hozzám jár.

A te súlyos nyavalyádból Adjál nekem is, Adjál nekem is,
Hogy érezzük mind a ketten, Érezzem én is,
Hogy érezzük mind a ketten, Érezzem én is.

Adsza rózsám a kezedet, Forduljunk egyet, forduljunk egyet,
Aztán menjünk ki a kertbe, Hadd szedjünk meggyet,
Aztán menjünk ki a kertbe, Hadd szedjünk meggyet.

Nekem is volt egy szeretőm, De az olyan volt, de az olyan volt,
Ha egy nap nem láttuk egymást, Két nap beteg volt,
Ha egy nap nem láttuk egymást, Két nap beteg volt.

17. Anyám, édesanyám

Anyám, édesanyám, elfeslett a csizmám.
Elfeslett a csizmám, ki varrja meg immán?

Lányom, édes lányom, cséptünk a nyáron,
Eladjuk az árpát, veszünk új csizmácskát.

18. A pilisi hegy alatt

A pilisi hegy alatt, Lányok sütik a halat,
Papírosba csavarják, A legénynek úgy adják.

19. A rátóti legények

**A rátóti legények, libát loptak szegények,
Rosszul fogták a nyakát, a nyakát, sej, a nyakát,
Elgágintotta magát.
Rosszul fogták a nyakát, a nyakát, sej, a nyakát,
Elgágintotta magát.**

20. A szántói híres utca

**A szántói híres utca Cimbalommal van kirakva,
Ha még egyszer végigmegyek rajta, Nótát ver a csizmám sarka.**

**Erre gyere, ne menj arra! Jobb út van itt, mint amarra,
Erre gyere, szívem Mariskája, Adj egy csókot utoljára!**

21. A szennai lipisen, lapon

**A szennai lipisen, lapon Leesett a szalagos kalapom,
Arra kérlek, Bőzsikém, angyalom, galambom,
Vegyed fel a szalagos kalapom!**

22. A Vargék ablakja

**A Vargáék ablakja Rózsával van kirakva, kirakva,
Kirakva, kirakva, de kirakva.**

**Azért van az kirakva, Garzó Péter jár ide, jár oda,
Jár ide jár oda, de jár oda.**

**Hej, galambom, gyere ki, Vár már Péter ideki, ideki,
Ideki, ideki, de ideki.**

**Tudnám én azt, ha várna, Mert a szívem dibegne, dobogna,
Dibegne, dobogna, de dobogna.**

23. A Vidrócki híres nyája

(Ezt a népdalt az egyetemi Baross-kórusban tanultam, több másKodály-, Bárdos- vagy Bartók- népdalfeldolgozással együtt.)

A Vidrócki híres nyája Csörög-morog a Mátrába,
Csörög-morog a Mátrába, Mert Vidróckit nem találja.

Megyen az nyáj, megyen az nyáj, Környes-körül a gaz alján,
Ugyan hol állok elejbe Kerek erdő közepébe?

Hozd ki, babám, szűröm, baltám, Hadd menjek a nyájam után,
Mert levágják a kanomat, Keselylábú ártányomat!

Esteledik már az idő, Szállást kérnék, de nincs kitől.
Sűrű erdő a szállásom, Csipkebokor a lakásom.

Kutyakoponyai csárda Zsandárral van körülzárva,
Körül, körül, környes-körül, Hogy Vidróckit fogják körül.

No, Vidrócki, most gyere ki, Hat vármegye vár ideki!
Mit ér nekem hat vármegye, Tizenkettő jöjjön ide!

Be is lőttek az ablakon, Piros vér folyt az ajakon,
Szeretője zsebkendője Tiszta piros vér lett tőle.

A Vidrócki sírhalmára Gyöngy hull a koporsójára.
Sír az apja, sír az anyja, Sír mind a két testvérbátyja.

Ne sírj, apám, ne sírj, anyám, Nem betyárokodok többet mán!
Elég volt már húsz esztendő, Gyászba borult szép szerető.

Harangoznak, harangoznak, Talán bizony Vidróckinak?
Annak, bizony, Vidróckinak, Annak a híres betyárnak.

24. Az a szép

Az a szép, az a szép, akinek a szeme kék, Akinek a szeme kék.
Csoda szép, csoda szép, akinek a szeme kék, Akinek a szeme kék.
Lám az enyém, lám az enyém sötétkék, Mégse vagyok a babámnak elég szép!
Az a szép, az a szép, akinek a szeme kék, Akinek a szeme kék.

Az a szép, az a szép, akinek a szeme kék, Akinek a szeme kék.
Csoda szép, csoda szép, akinek a szeme kék, Akinek a szeme kék.
Ha nem vagyok a babámnak elég szép, Üsse meg a válogatott nehézség, (mert)
Az a szép, csoda szép, akinek a szeme kék, Akinek a szeme fekete.

25. Az árgyélus kismadár

Az árgyélus kismadár Nem száll minden ágra,
Én sem fekszem minden nap Zöld paplanos ágyba,
Szállj le, szállj le gyöngé kismadárka. Szállj le, szállj le gyöngé kismadár.

Az én kedves vacsorám csak egy piros alma,
Az én vetett nyoszolyám csak egy marék szalma,
Szállj le, szállj le gyöngé kismadárka. Szállj le, szállj le gyöngé kismadár.

26. Az én tyúkom megbódult

Az én tyúkom megbódult, A fazékba belebújt,
Óh, én édes tyúkocskám, tyúkocskám, Te leszel a vacsorám.

A gúnárom elveszett, keresésére megyek,
Nincsen annak más jegye, más jegye, Szárnya, farka fekete.

27. Az ürögi faluvégen szól a muzsika

Az ürögi faluvégen szól a muzsika,
Gyere kedves kisangyalom, menjünk el oda.
Ott mulatok kedvemre, babám sír keservesen,
Ropogós csókja rajtam szárad nem felejttem el.

Hej, a decsi nagy kocsmában szól a muzsika,
Ha arra jársz kisangyalom, gyere el oda.
Megforgatlak szívesen, más nézi keservesen,
Hej, a decsi nagy kocsmában szól a muzsika.

28. Ábécé dé, rajtam kezdé

Ábécé dé, rajtam kezdé A nagy bölcsességet, a nagy eszességet,
Ábécé dé, rajtam kezdé.

Enn, ó, pé, kú, a nagy torkú, Mind megissza a bort, vígan rúgja a pont,
Enn, ó, pé, kú, a nagy torkú.

Iks, ipszilon, most ne sírjon, Sőt inkább vígadjon, bűnnek utat adjon,
Iks, ipszilon, most ne sírjon.

29. Által mennék én a Tiszán ladikon

Által mennék én a Tiszán ladikon, ladikon, de ladikon.
Ott lakik a, ott lakik a galambom, ott lakik a galambom.
Ott lakik a városban, a harmadik utcában.
Piros rózsza, kék nefelejcs ibolya nyílik az ablakába.

Által mennék én a Tiszán, nem merek, nem merek, de nem merek.
Attól félek, hogy a Tiszába esek, hogy a Tiszába esek.
Lovam hátán seje-haj, félrefordul a nyereg,
A Tiszának hajjai közt elveszek, a babámé nem leszek.

30. Bazsa Mári libája

(Pécelen első osztályos koromban szerepeltem először. Az elsősök voltak a libuskák, akik a darab végén ezt énekeljük.)

Bazsa Mári libája Beúszott a Tiszába,
Kettőt lépett utána, Sáros lett a Bazsa Mári
Piros alsószoknyája.

31. Beszegődtem Tarlócára bojtárnak

(Ezt Zoza, a bátyám játszotta tangóharmonikán, amit keresztanyjától, Lórika nénitől kapott.)

Beszegődtem Tarlócára bojtárnak, Jó legelője van ott a birkának.
Fizetésem tíz forint húsz karajcár, Megél abból egy bojtár!

A gazdámmal leszek majd egy kenyéren,
Szent György-napkor jönnek értem szekéren.
Fölteszik a tulipántos ládát, Furulyámat, dudámat.

32. Béres legény, jól megrakd a szekeret

Béreslegény, jól megrakd a szekeret, Sarjútüske böködi a tenyered,
Mennél jobban böködi a tenyered, Annál jobban rakd meg a szekeredet!

Jaj, de nehéz a szerelmet viselni, Tövis közül kék ibolyát kiszedni,
Mert a tüske böködi a kezemet, A szerelem szorítja a szívemet.

33. Béres vagyok, béres

(Kánonban is énekelhető)

Béres vagyok, béres, béresnek szegődtem,
Sej, itt az új esztendő, jön a szekér értem.

34. Bújdosik az árva madár

Bújdosik az árva madár, Egyik fáról másikra száll,
Hát az olyan árva, mint én, Hogyne bújdokolna szegény.

Az erdei kis pacsirta Mind a két szemét kisírta.
Hasítja a magos eget, Az én rózsám másat szeret.

Elszaladt az arany gulya, Nem szól már a csengő rajta,
Csak egy maradt a karámba, Az is beteg, fáj a lába.

Én is vagyok olyan gulyás, Nem járok a gáton, mint más,
Sorban legel az én gulyám, Gyönyörű, drága violám.

35. Csárdás kis kalapot veszek

Csárdás kis kalapot veszek, Mellé rozmaringot teszek,
Szagos lesz az utca, merre, merre, merre járok,
Szeretnek is engem a leányok!

A rétalji faluvégen Három csillag van az égen,
Én is oda való, való, való, való vagyok,
Ahol az a három csillag

36. Csillagok, csillagok

(Ez a Bartók-feldolgozás volt az egyik kedvenc zongoradarabom, Cinkotán, a zeneiskolában tanultam, anno...)

Csillagok, csillagok, szépen ragyogjatok!
A szegénylegénynek utat mutassatok!
Mutassatok utat a szegénylegénynek,
Nem találja házáat a szeretőjének.

37. Csillagom, révészem

Csillagom, révészem, vígy által a Dunán,
Uramtól maradott subám neked adom!
Nem viszlek át, nem bíz én, mert nagy zaj mén a Dunán,
Mert nagy zaj mén a Dunán.

Csillagom, révészem, vígy által a Dunán,
Uramtól maradott lovam neked adom!
Nem viszlek át, nem bíz én, mert nagy zaj mén a Dunán,
Mert nagy zaj mén a Dunán.

Csillagom, révészem, vígy által a Dunán,
Uramtól maradott magam neked adom!
Által viszlek a Dunán, aranyszőrű paripán,
Megölellek a partján!

38. Csinálosi erdőn

Csinálosi erdőn, csinálosi erdőn
van egy fiatal fa, van egy fiatal fa.

Az alatt folyik el, az alatt folyik el
csendes patakocska, csendes patakocska.

39. Csipkefa bimbója

Csipkefa bimbója kihajlott az útra,
Rida-rida, bom-bom-bom, Kihajlott az útra.

Arra ment Jánoska, szakajt egyet róla,
Rida-rida, bom-bom-bom, szakajt egyet róla.

40. Csütörtökön este

(Tuka Jóska kedvence a Csütörtökön este kezdetű dal, de nem ez, hanem egy másik, amit én sajnós nem ismerek. Ezt Lolától tanultam.)

Csütörtökön este nálad voltam lesbe, Láttam, hogy pánkót süöttél,
Engem bé nem eresztettél, Pedig éhes vótam.

41. Csütörtökön virradóra

Csütörtökön virradóra Megy a lányka a folyóra,
Kezit-lábát mossa, Meg is szappanozza a folyóban.

Elvitte a víz a szappant, Utána küldtem a kappant,
Míg a kappan mászott, A szappan elázott a folyóban.

42. Eger városa, papok városa

Eger városa, papok városa, Barátok járnak fapapucsban.
Kipi-kiپی kipp-kopp, ingyombide pátrisz, Reverenda alatt pálinkát visz.

Nem vagyok én barát, szeretem a piát, Eladom érte a reverendát,
Eladom érte a csattos imakönyvem, Ölelem és csókolom a szeretőmet.

43. Egyszer egy királyfi

(Ezt egyetemista koromban Lórika néni kérésére bábokkal játszottam el gyerekeknek, az értelmi fogyatékos gyógypedagógiai iskolája egyik ünnepségén.)

Egyszer egy királyfi mit gondolt magába, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
mit gondolt magába?

Fel kéne öltözni kocsisi ruhába, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
kocsisi ruhába.

El kellene menni gazdag bírólányhoz, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
gazdag bírólányhoz.

Jó napot, jó napot, gazdag bíró lánya, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
gazdag bíró lánya!

Jó napot, jó napot, üljön a díványra, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
üljön a díványra.

De nem azért jöttem, hogy én itt leüljek, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
hogy én itt leüljek.

Hanem azért jöttem, jössz-e hozzám, vagy sem, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
jössz-e hozzám, vagy sem.

Nem megyek, nem megyek, szegény kocsislegény, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
szegény kocsislegény.

Mert én gazdag vagyok, gazdag legényt várok, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
gazdag legényt várok.

De van a szomszédba kosárkötő lánya, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
kosárkötő lánya.

Jó napot, jó napot, kosárkötő lánya, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
kosárkötő lánya!

Jónapot, jónapot, üljön a lócára, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
üljön a lócára.

De nem azért jöttem, hogy én itt leüljek, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
hogy én itt leüljek.

Hanem azért jöttem, jössz-e hozzám, vagy sem, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
jössz-e hozzám, vagy sem.

Elmegyek én kendhez, szegény kocsislegény, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
szegény kocsislegény.

Illik kend énhozzám, szegény kocsislegény, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
szegény kocsislegény.

Akkor a királyfi mit gondolt magába, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
mit gondolt magába?

Felöltözött szépen királyi ruhába, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
királyi ruhába.

Úgy ment a városba gazdag bírólányhoz, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
gazdag bírólányhoz.

Jó napot, jó napot, gazdag bíró lánya, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
gazdag bíró lánya!

Hozta Isten, hozta, fényes királyúrfi, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
fényes királyúrfi!

Üljön le minálunk aranykanapéra, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
aranykanapéra.

De nem azért jöttem, hogy én itt leüljek, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
hogy én itt leüljek.

Hanem azért jöttem, jössz-e hozzám, vagy sem, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
jössz-e hozzám, vagy sem.

Elmegyek, elmegyek, mert én gazdag vagyok, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
gazdag legényt várok.

Nem kellesz te nékem, gazdag bíró lánya, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
gazdag bíró lánya!

Elmegyek én inkább kosárkötő lányhoz, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
kosárkötő lányhoz.

Jó napot, jó napot, kosárkötő lánya, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
kosárkötő lánya!

Hozta Isten, hozta, üljön a ládára, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
üljön a ládára.

De nem azért jöttem, hogy én itt leüljek, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
hogy én itt leüljek.

Hanem azért jöttem, jössz-e hozzám, vagy sem, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
jössz-e hozzám, vagy sem.

Nem megyek, nem megyek, szegény leány vagyok, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
szegény leányt várok.

Én vagyok az, nem más, csókoljuk meg egymást, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
csókoljuk meg egymást!

Viszik a szegény lányt üveges hintóba, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
üveges hintóba.

Viszik a gazdag lányt moslékos dézsával, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
moslékos dézsával.

Költik a szegény lányt két pár édes csókkal, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
két pár édes csókkal.

Költik a gazdag lányt mogyorófabottal, hi-hi-hi, ha-ha-ha,
mogyorófabottal.

44. Ej, haj, gyöngyvirág

(A kirándulásainknak egy kedves házaspár, Fazekas Sanyika és Manyika volt a lelke. Ez a virágének – meg a Szól a kakas már kezdetű dal – Manyika kedvence volt. Sanyika a „Repülj, repülj, Péterke, jönnek a tatárok” blödlivel tündökölt, kánonban vezényelte a hosszú buszos utakon – ezt külön nem idézem.)

Ej, haj, gyöngyvirág, Teljes szekfű, szarkaláb, bimbós majoránna.
Ha kertedbe mehetnék, Piros rózsát szehetnék,
Szívem megújulna, Szívem megújulna.

Ej, haj, gyöngyvirág, Teljes szekfű, szarkaláb, bimbós majoránna.
Ha kertedbe mehetnék, Veled együtt lehetnék,
Mindjárt meggyógyulnék, Mindjárt meggyógyulnék.

45. Elindultam szép hazámbul

Elindultam szép hazámbul, Híres kis Magyarországbul,
Visszanéztem fél utambul, Szememből a könny kicsordul.

Bú ebédem, bú vacsorám, Boldogtalan minden órám.
Nézem a csillagos eget, Sírok alatta eleget.

46. El kéne indulni

El kéne indulni, meg kék házasodni,
De még az a kérdés, kit kéne elvenni?
Jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, kit kéne elvenni?

Ha kisasszonyt veszek, nem tud szőni, fonni,
Jaj, de szégyen nekem pénzen gatyát venni,
Jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, pénzen gatyát venni.

Ha öreget kérek, az mindig szomorú,
Annak minden szava egy égháború.
Jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, egy égháború.

Ha gazdagot kérek, mindig csak azt hányja,
Hogy az enyimből élsz, ebatta hitványa!
Jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, ebatta hitványa.

Ha szegényt megkérek, avval mit csináljak?
Egy koldusból kettőt ugyan mért csináljad?
Jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, ugyan mért csináljak?

Istenem, Istenem, ugyan mit csináljak?
Legénykedjek-e még, vagy megházasodjak?
Jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, vagy megházasodjak?

Az az egy reménység táplál ezután is,
Jó lesz a legénység nékem továbbra is,
Jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, nékem továbbra is!

47. Elmegyek, elmegyek

Elmegyek, elmegyek, el is van vágyásom,
Ebbe a rongyos kis tanyába nincsen maradásom!

Ha elmégy, ha elmégy, csak hozzám igaz légy,
Igaz szeretetet babám hamisra ne fordíts!

Ha jóra fordítod, áldjon meg az Isten!
Ha rosszra fordítod, babám, verjen meg az Isten!

48. Elmegyek, elmegyek

Elmegyek, elmegyek, Hosszú útra megyek,
Hosszú út porából Köpönyeget veszek.

Búval és bánattal Kizsinórozatom,
Sűrű könnyeimmal, Kigomboztattatom.

Fúdd el, jó szél, fúdd el Hosszú útnak porát,
Hosszú útnak porát, Az én szívem búját!

49. Elment a két lány virágot szedni

(Ezt a Ki mit tud?-ra készülve, talán 1965-ben, három szólamban énekeltük Ágival és Lolival. Lola aztán a valóságban is Jánost választotta. A dal végén jelzett "Fallala"-betét a kórusműben minden versszak után megismétlődött.)

Elment a két lány virágot szedni, Elindulának, kezdének menni,
Egyik a mástól kezdi kérdezni, Ki volt az este téged kéretni.

Már engem mátkám tízen kérettek, Adj jótanácsot árva fejemnek,
Hogy a tíz közül melyikhez menjek, Hogy virág helyett kórót ne szedjek.

A legelsőnek János a neve, Annak szívemben megvan a helye,
Másik Sámuel, legkisebb vétkem El nem szenvedte ok nélkül nékem.

A harmadiknak a neve Zsigmond, ha megharagszik, ő szajhának mond,
A negyediknek a neve István, Abban az a kár, hogy igen hitvány.

Ötödik Péter, az igen fösvény, Annak a háza előtt nincs ösvény,
Hatodik Ferenc, bátyja Jánosnak, az nem szereti nyelit ásónak.

Györgyöt szeretném, az jó játékos, Csakhogy ruhája oly sokszor piszkos.
Nyolcadik Gábor, az sem utolsó, Csak ott keziben a boroskorsó.

Aztán jött András, szedte hálóját, Hogy megfoghassa kedves galambját,
Tizedik Mihály, lányokkal játszó, A szép szemükért meghalni látszó.

Nem kell, csak János, most is óhajtom, Vélem tett jókért meg is siratom,
Mert ő volt nékem igaz gyámolom, Ő szép személyét magamnál tartom.

Fallalla la-ala, lallalla laaa, La-lalla la-ala, laaa,
La-ala lallalla la-ala la-la, La-ala la la laaa.

50. Elment a madárka

(Egyik legelső gyerekkori emlékem ez a dal, a szomorú hangulata mélyen meghatott. Nemrég tudatosult bennem, hogy miért is szeretem a legjobban - a Szivárvány havasán című dal mellett - éppen ezt: mert azonos tőről fakadt a dallamuk.)

Elment a madárka, Üres a kalitka, Mind azt fújdogálja, Visszajön tavaszra.
Ha tavaszra nem jó, Búzavirulásra. De ha akkor sem jó, Tudom, sohasem jó.

Elment az én rózsám Idegen országra. Azt üzente vissza, Menjek el utána.
De én nem mehetek, Ezt ő is jól tudja. Ha tavaszra nem jó, Tudom, sohasem jó.

51. Elvesztettem zsebkendőmet

Elvesztettem zsebkendőmet, Szidott anyám érte.
Aki nékem visszaadja, Megcsókolom érte.

Szabad péntek, szabad szombat, Szabad szappanozni.
Szabad az én galambomnak Egy pár csókot adni.

52. Elejbe, elejbe + még egy

(Ezt Gyapi - Gyapjas István – népitáncok-vezető tanította, mikor az ELTE tánckarával Bulgáriában szerepeltünk, a Baross-kórusból hárman, erősítésül, népviseletben. Gyapi másik kedves dalát is emellé teszem – igaz emberségére emlékezve.)

Elejbe, elejbe, Pejlovam elejbe, Bé talál ugrani A virágos kertbe.
Bé talál ugrani, Nagy kárt talál tenni, A szerelem bimbóját Le találja törni.

+ Csege község Hortobággal határos

Csege község Hortobággal határos. Kié ez a gulyaménes, de sáros!
A bojtárja térdig sárba jutánya,
Számadója bort iszik a Kispircsi, Kerepesi, a Morgósi, Hortobágyi Csárdába!

53. Eltörött a hegedűm

(Édesapa egyik kedvenc nótája volt. Önmagát zongorán kísérve énekelte, csodálatos fényű bariton hangon, hosszan kitarva a sorvégi hangsúlyos szótagokat – ahogy itt érzékeltetem. Barni a 60. születésnapján ezt a dalt választotta Apára emlékezve.)

Eltörött aaaaa hegedűűűűm, Nem akar szólaalnii.
Rózsi, Rózsi, mi bajoooood, Mért nem akarsz szóólnii?
Aa hegedűűűűűm Majd megreperááloom,
Szólalj meg háááááát Rubintos virááááoom!

Hozok mosdóvizet iiiis Gyöngypatak vizééből,
Ellopom a színét iis Rózsa leveléetől.
Teee leszel aaa Legszebb a vilááágooon,
Szólalj meg háááááááááát Rubintos viráááágooom!

54. Elvesztettem zsebkendőmet

Elvesztettem zsebkendőmet, Szidott anyám érte,
Aki nékem visszaadja, megcsókolom érte.

Szabad péntek, szabad szombat, szabad szappanozni,
Szabad az én galambomnak egy pár csókot adni.

55. Ennek a gazdának

Ennek a gazdának szép kocsija van, Szép kocsija előtt két jó lova van,
Mégis, mikor hegynek hajtja, Csipkebokor megakasztja,
Akkor mondja, gyí-gyí, hopp! Én is inni akarok!

56. Erdő, erdő, erő, marosszéki kerek erdő

Erdő, erdő, erdő, Marosszéki kerek erdő,
Madár lakik benne, Madár lakik, tizenkettő.
Cukrot adnék annak a madárnak, Dalolja ki nevét a babámnak.
Csárdás kisangyalom, Érted fáj a szívem nagyon!

Búza, búza, búza, Be nagy tábla búza!
Az én kisangyalom Az arató gazda.
Ki fogja azt learatni, ha már Nekem el kell menni sajnos babám
Sopron városába, A soproni kaszárnyába.

57. Erdő mellett estvéledtem

(A Budapesti Madrigálkórus külföldi fellépésein mindig ezzel fejeztük be a koncertet. A Kodály-feldolgozást az utolsó sorral idézem fel: a szoprán-szólista énekelte a lezáró sort, melyet a kórus zümmögve kísért.)

Erdő mellett estvéledtem, Subám fejem alá tettem,
Összettem két kezemet, Úgy kértem Jóistenemet.

Én Istenem, adjál szállást, Már meguntam a járkálást.
A járkálást, a bújdosást, Az idegen földön lakást.

Adjon Isten jó éjszakát, Küldje hozzánk szent angyalát!
Bátorítsa szívünk álmát, Adjon Isten jóéjszakát.
Adjon... Isten ... Jóéjszakát! Mmmm m mm, mmmmmm.

58. Erdő mellett nem jó lakni

Erdő mellett nem jó lakni, Mert sok fát kell hasogatni,
Tizenhárom ölet, meg egy felet, Öleljen meg engem, aki szeret!

Jó étel a rák meg a hal, Bolond, ki bújában meghal,
Harcsa, csuka, kárász, ponty, kecsge, Aki búsul, annak nincsen esze.

Ha nincs néki, majd lesz néki, Jó az Isten, majd ad néki,
Kinek szeretője nincsen, nincsen, Annak egy csöpp esze sincsen, sincsen.

59. Erdő nincsen zöld ág nélkül

Erdő nincsen zöld ág nélkül, Az én szívem bánat nélkül.
Bánat olyan, mint a jó szél, Merre járok, mind engem ér.

Kisütött a nap a síkra, Minden leány ablakára,
Jaj, Istenem, mi az oka, Az enyémre nem süt soha.

60. Eresz alatt fészkel a fecske

Eresz alatt fészkel a fecske.
Mi van a kötődbe, menyecske?
Nyári piros alma, Bo-bo-bo-bo-borízú,
Kóstolja meg kend, be jó ízű.

61. Esik eső, ázik a heveder

Esik eső, ázik a heveder, A lábamat szorítja vaskengyel,
A lábamat vaskengyel szorítja, A babám szívét Bánat szomorítja (a sötétben).

62. Esik eső csendesen

Esik eső csendesen, lepereg az ereszen, az ereszen.
Sár lesz abból, tudom én azt. Jön a babám, érzem én azt.
Esik eső csendesen, lepereg az ereszen, az ereszen.

63. Esik eső, zúg a gát

Esik eső, zúg a gát, Adjon az Isten jójucakát!
Adjon Isten a lányoknak más szokást,
Sej, ne szeressen mindig mást!

Nosza legény a gátra, Itt a leány, kapd ráncba,
Ugrasd, forgasd, keringesd, mint az orsót,
Sej, köszöntsd reá a korsót!

Hipp, hopp, itt is, amott is, A mi házuk előtt is.
Együnk, igyunk, menjünk táncba, vígadjunk,
Sej, egyet-kettőt ugorjunk!

64. Esik eső karikára

Esik eső karikára, Kossuth Lajos kalapjára,
Valahány csepp esik rája, Annyi áldás szálljon rája!

65. Este van már, csillag van az égen

Este van már, csillag van az égen, Varga Julcsa mezítláb a réten,
Sajnálja a cipőjét felhúzni, Garzó Péter nem vesz többet néki.

Garzó Péter elment katonának, Acél fegyvert csináltat magának,
Acél fegyver, rózsafa a nyele, Rá van írva Varga Julcsa neve.

66. Este van már, este van

Este van már, este van, este van, este van.
Andrásfalva messze van, messze van, messze van.
Az én édes kisangyalom benne van, benne van,
Minden kedvem nála van, nála van, nála van.

67. Este van már, késő este

Este van már, késő este, Pásztortüzek égnek messze,
Messze, messze, más határon, Az alföldi rónaságon.

Száll a madár ágról ágra, Száll az ének szájról szájra.
Már a nap is lemenőben Tüzet rakott a felhőben.

68. Este van már, nyolc óra

**Este van már, nyolc óra, Ég a világ a boltba,
Sallárom, sallárom, Ég a világ a boltba.**

**Ott mérik a pántlikát, Piros szélű pántlikát,
Sallárom, sallárom, Piros szélű pántlikát.**

**Gazsó Pista megveszi, Az asztalra kiteszi,
Sallárom, sallárom, Az asztalra kiteszi.**

**Bíró Marcsa felveszi, A hajába biggyeszti,
Sallárom, sallárom, A hajába biggyeszti.**

**Biggyeszd rózsám, nem bánom, Úgyis te lész a párom,
Sallárom, sallárom, Úgyis te lész a párom.**

69. Ettem szőlőt, most érik

**Ettem szőlőt, most érik, most érik, most érik.
Virág Erzsit most kérlik, most kérlik, most kérlik.
Kihez ment a levele? Garzó Pista kezibe,
Hej, rica, rica, rica, Hej, Pista, te!**

**Ez a szőlő hegyen nőtt, hegyen nőtt, hegyen nőtt.
Most kérlik a kiszkenőt, kiszkenőt, kiszkenőt.
Én már vissza nem adom, Virág Erzsit, angyalom!
Hej, rica, rica, rica, Hej, Erzsit, te!**

70. Ezért a legényért

**Ezért a legényért nem adnék egy almát,
Aki a lány előtt összehúzza magát.
Összehúzza magát, eltátja a száját,
Az ördög vigye el a málé szájúját!**

71. Ezt a kislányt

**Ezt a kislányt igazán, csakugyan Nem az anyja nevelte.
Zöld erdőben igazán, csakugyan A vadgalamb költötte.
Kék a szeme, göndör haja Tiszta fekete.
Édesanyja igazán, csakugyan de kedvemre nevelte!**

72. Ég a kunyhó, ropog a nád

Ég a kunyhó, ropog a nád, Táncba hívom ezt a barnát!
Míg a barnát szorítgatom, A szőkét meg elszalajtom.

Ég, a kunyhó, ropog a nád, De szeretem ezt a barnát!
Míg a szőke lányt szerettem, A barnát csak megvettem.

Most úgy vágyok a szőkére, Mint a szőlőszemecskére,
De még inkább a barnára, Mint a borízú almára.

73. Én vagyok a, én vagyok a kunsági fi

Én vagyok a, én vagyok a kunsági fi, Nekem nem parancsol senki,
Sem a Kunság, sem a Jászság, Sem a karcagi bíróság.

Én vagyok az, én vagyok az, aki nem jó, Kocsmaajtó nyitogató,
Kocsmaajtó nyitogató, Édesanya-szomorító.

74. Énekeljünk, énekeljünk

(Ez a címadó dal. Ám más is nagyon szereti: az Imperatrix-kórusban, ahová egy éve járok, Srajber Zsolt karnagy vagy a felesége, Elvira kérésére beénekléskor gyakorta ezzel dobjuk fel a hangulatot.)

Énekeljünk, énekeljünk, Guzsalysba merre menjünk?
Ide, s ide az utcába, László Józsi kapujába.

Utca, utca, bánat útja, Bánatkövel van kirakva,
Azt is tudom, hogy ki rakta, Hogy én járjak sírva rajta.

Nem járok én sírva rajta, Nem járok én sírva rajta,
Járjon, aki rakosgatta, Járjon, aki rakosgatta!

75. Érik a ropogós cseresznye

Érik a ropogós cseresznye, Viszek a babámnak belőle,
Viszek a babámnak, tyuhaj, belőle, Ha beteg, gyógyuljon meg tőle!

76. Érik a szőlő

Érik a szőlő, hajlik a vessző, Bodor a levele.
Két szegény legény szántani menne, De nincsen kenyere.

Van vereshagyma a tarisznyába, Keserű magába.
Szolgalegénynek, hej, a szegénynek Be kevés vacsora.

77. Éva, szívem, Éva

Éva, szívem, Éva, Most érik a szilva,
Terítve az alja, Felszedjük hajnalra.

Bárcsak ez a hajnal Sokáig tartana,
A mi szerelmünknek vége ne szakadna!

78. Favilla, fakanál, fatányér

Favilla, fakanál, fatányér, Meghalok a, meghalok a babámér!
Favilla, fakanál, fatányér, Meghalok a, meghalok a babámér!
Ha bemegyek a kocsmába, bent leszek, Ha kidobnak a kocsmából, kint leszek!
Favilla, fakanál, fatányér, Meghalok a, meghalok a babámér!

79. Fehér László lovat lopott

Fehér László lovat lopott A pilisi hegyek alatt.
Fehér Lászlót ott megfogták, Tömlőc fenekére rakták.

Kocsisom, fogj be hat lovat, Tégy fel egy véka aranyat!
Tégy fel egy véka aranyat, Kiszabadítom rózsámat.

80. Fölszállott a páva

(Erről mindig a „Röpülj, páva!” népdalverseny jut az eszembe, ahonnan Lola - Faragó Laura - húgom elhozta az első díjat, és jutalmul egy ezüst páva-szobrot is.)

Fölszállott a páva Vármegyházára.
A szegény raboknak Szabadulására.

Röpülj, páva, röpülj, Vármegyházára,
De nem ám a rabok Szabadulására.

81. Felszántom a császár udvarát

Felszántom a császár udvarát, Belévetem hazám búbaját,
Hadd tudja meg császár felsége, Mi terem a magyar szívébe.

Bánat terem abba, búvetés, A magyar élete szenvedés,
Áldd meg, Isten, császár fölségét, Ne sanyargassa magyar népét.

82. Felülről fúj az őszi szél

Felülről fúj az őszi szél, Zörög a fán a falevél,
Ugyan babám hová lettél? Már két este el nem jöttél.

Már két este el nem jöttél. Tán bíz a verembe estél?
Nem estem én a verembe, Véled estem szerelembe.

Véled estem szerelembe, Tudod, kedves vagy szívembe,
De te engem nem szeretted, Csak éppen hogy kecsegtetted.

Addig rózsám innen nem mégy, Míg ez a gyertya el nem ég.
A másik is mindjárt elég, A szerelem mégsem elég.

83. Félre tőlem búbánat

(A Zeneiskolában, ahol énekelni tanultam, és ahol Bélával is megismerkedtem, a későbbi operaénekes, Takács Klári tanította nekem ezt a népdalfeldolgozást. De tanított minket Pászti Juli és Polgár Laci is, mint a Zeneakadémia utolsó éves operaénekes gyakorló tanárai, akikkel jó barátságba is keveredtünk.)

Félre tőlem, búbánat, búbánat, Kancsót hajítok utánad, utánad,
Szelös világ csúftyára, csúftyára, Megfujtlak egy pohárba, pohárba.

84. Föl, föl, vitézek

Föl, föl, vitézek, a csatára, A szent szabadság oltalmára,
Édes hazánkért hősi vérünk Ontjuk, hullatjuk nagy bátran, míg élünk, míg élünk!

Föl, föl, látjátok lobogómat, Indulj utánam, robogó had!
Mennydörög az ágyú, csattog a kard, Ez lelkesíti csatára a magyart, a magyart!

85. Gábor Áron rézágyúja

Gábor Áron rézágyúja fel van virágozva.
Indulnak már a tüzérek messze a határba.
Nehéz a rézágyú, felszántja a hegyet, völgyet.
Édes rózsám, a hazáért el kell válnom tőled.

Véres a föld, magyar huszár vére folyik rajta.
Csak még egyszer gondolj vissza szép magyar hazádra!
Anyám, te jó lélek! Találkozom-e még véled?
Holnapután messze földre, hosszú útra kélek.

86. Gerencséri utca

Gerencséri utca, végig piros rózsá,
Szállj le kocsis az ülésről, Szakajts egyet róla!

Le is szakajtottam, el is hervasztottam,
Gerencséri, de leányokból Egyet választottam.

87. Ha felmegyek a budai nagy hegyre

Ha felmegyek a budai nagy hegyre, Letekintek, letekintek a völgybe,
Ott látom a, ott látom a kicsi kertes házunkat, Édesanyám szedi a virágokat.

88. Hallod-e te kőrösi lány

Hallod-e te kőrösi lány, kőrösi lány, kőrösi lány,
A te szoknyád fodros-e mán, fodros-e mán, fodros-e mán?
Nem fodros, hanem tunikos.
A kőrösi kisleánynak ez a divatos.

Hallod-e te kőrösi lány, kőrösi lány, kőrösi lány,
Miért lettél hűtlen hozzám, hűtlen hozzám, hűtlen hozzám?
Jaj, jaj, jaj, az az átkozott,
Úgy szeretett, majd megevett, mégis elhagyott.

89. Haragszom az olyan szóra

**Haragszom az olyan szóra, csuhajja, Ki az öregembert is megszólja, csuhajja,
Mert az öregember aranybánya, Dirmeg-dörmög a dolmánya, csuhajja.**

**Haragszom az olyan szóra, csuhajja, Ki a kislányokat is megszólja, csuhajja,
Mert a kislány aranycsillag, Aranygarádicson ballag, csuhajja.**

**Haragszom az olyan szóra, csuhajja, Ki a legényembert is megszólja, csuhajja,
Mert a legény olyan számár, Minden kiskapuba megáll, csuhajja.**

**Haragszom az olyan szóra, csuhajja, Ki a menyecskéket is megszólja, csuhajja,
Mert a menyecske csak zsírosbögre, Elszalad a kutya véle, csuhajja.**

90. Három szabólegények

**Három szabólegények, mek, mek, mek,
Elindultak szegények, mek, mek, mek.
Elindultak Bicskére, hej, mek, mek, mek, mek,
Hárman ültek egy kecskére.**

**Mikor Bicskére értek, mek, mek, mek,
Egy kocsmába betértek, mek, mek, mek,
Megittak egy icce bort, hej, mek, mek, mek,
Lemosni az utiport.**

**Kifizetni nem tudták, mek, mek, mek,
Szorult rajtuk a nadrág, mek, mek, mek,
Mind a három legénynek, hej, mek, mek, mek, mek,
Két krajcárja szegénynek.**

91. Házasodik a tücsök

**Házasodik a tücsök, Szúnyog lányát kéri,
Csiszeg-csoszog a tetű, Násznagy akar lenni.
Odaugrik a bóha, Vőfély akar lenni,
Mindenféle csúf bogár Táncba akar menni.**

**Farkas volt a mészáros, hat ökröt levágott,
Amellé még malacot huszat is kirántott.
Kecske volt a szakácsné, jó gulyáshúst főzött,
Míg az ebéd elkészült, A tücsök megszökött.**

92. Házunk előtt, kedves édesanyám

Házunk előtt, kedves édesanyám, Van egy magas eperfa.
Aláállok, kedves édesanyám, Hogy ne ázzak alatta.
Csipkés annak a levele, Jaj, de jószagú,
Egy legényért, kedves édesanyám, Sose leszek szomorú.

93. Hej, Dunáról fúj a szél

Hej, Dunáról fúj a szél, Szegény embert mindig ér, Dunáról fúj a szél.
Ha Dunáról nem fújna, Olyan hideg nem volna, Dunáról fúj a szél.

Hej, Jancsika, Jancsika, Nőttél volna nagyobbra, Dunáról fúj a szél.
Nőttél volna nagyobbra, Lettél volna katona, Dunáról fúj a szél.

94. Hej, halászkok, halászkok

Hej, halászkok, halászkok, Merre mén a hajótok?
Törökkanizsa felé Viszi a víz lefelé.

Hej, halászkok, halászkok, Mit fogott a hálótok?
Nem fogott az egyebet, Veresszárnyú keszeget.

Hát a keszeg mit eszik, Ha a hajóba eszik?
Nem eszik az egyebet, Petrezselyemgyökeret.

95. Hej, igazítsad jól a lábod

Hej, igazítsad jól a lábod, Tíz farsangja, hogy már járod.
Hej, dana, dana-dana, dana, dana, danaj-dom.

Hej, ez a kislány atyámfia, Szereti az apám fia,
Hej, dana, dana-dana, dana, dana, danaj-dom.

Hej, a szívemnek nagy a bújja, Te légy, rózsám, orvoslója.
Hej, dana, dana-dana, dana, dana, danaj-dom.

Hej, nem aludtam, csak egy szikrát, Eltáncoltam az éjszakát,
Hej, dana, dana-dana, dana, dana, danaj-dom.

96. Hej, rózsá, rózsá, ékes vagy

**Hej, rózsá, rózsá, ékes vagy! Hajnali csillag, fényes vagy!
Egyenes vagy rózsám, mint a nád, Nékem rendelt az édesanyád.
Egyenes vagy rózsám, mint a nád, Nékem rendelt az édesanyád.**

97. Hej, páva, hej, páva

**Hej, páva, hej, páva, Császárné pávája!
Ha én páva volnék, Jó reggel felkelnék.**

**Jó reggel felkelnék, folyóvízre mennék,
Szárnyam csattogtatnám, Szép tollam hullatnám.**

98. Hej, Vargáné káposztát főz

**Hej, Vargáné káposztát főz, Kontya alá ütött a gőz.
Hányja-veti fakalánját, Kinek adja Zsuzsa lányát.**

**Nem adja ő más egyébnek, Kara István ökelmének.
Már akkor neki ígérte, Mikor bölcsőbe fektette.**

**Nem ettem én más egyebet, Csak egy köcsög aludttejet,
Azt is csak úgy, kalán nélkül, Megélek én a lány nélkül.**

99. Hervadj, rózsá, hervadj

**Hervadj, rózsá, hervadj, Mert az enyém nem vagy!
Ha az enyém volnál, Különbet nyilonnál.**

**Látod rózsám, látod Azt a száraz nyárfát?
Mikor az kizöldül, Akkor megyek hozzád.**

100. Hídló végén, padló végén

**Hídló végén, padló végén Karikás táncot járnak,
Hídló végén, padló végén Karikás táncot járnak.**

**Elöl járja János bíró Gombos dolmányában,
Hátul járja Márja asszony Csipkés rokolyában.**

101. Hol jártál az éjjel, cinegemadár

Hol jártál az éjjel, cinegemadár? Ablakodon háltam, kedves violám.
Mér hát be nem jöttél, cinegemadár? Féltem az uradtól, hátha rám talál.

Nincs itthon az uram, cinegemadár, Sáros patak mellett hidakat csinál.
Jó lovai vannak, hamar hazaér, Jaj lesz neked akkor, hogyha együtt ér.

Nincs itthon az uram, cinegemadár, Sáros patak mellett hidakat csinál.
Rossz lovai vannak, nem ér az haza, Mulathatunk rózsám egész éjszaka.

102. Hogy a csibe, hogy

Hogy a csibe, hogy? Három forint hús!
Három forint hús a csibe ára? Leteszem az asztalára.

103. Hogyha elmégy katonának

Hogyha elmégy katonának, Édes fiam, hol kaplak meg?
Jeressz el Galíciába, Ott meglelsz egy korcsomába.

104. Hopp ide, tisztán

Hopp ide, tisztán, Szép pallutt deszkán, Nem leszek többé nyoszolyó leány,
Ha leszek, leszek, menyasszony leszek, Annak is pedig legszebbje leszek.

Engemet máris tízen kérettek, Adj jótanácsot árva fejemnek,
Hogy a tíz közül melyikhez menjek, Hogy virág helyett kórót ne szedjek.

105. Hopp, Juliska

Hopp, Juliska, hopp, Mariska, Hej, gyere vélem egy pár táncba!
Hej, gyere vélem egy pár táncba!

Így kell járni, úgy kell járni, Sári, Kati tudja, hogy kell járni,
Sári, Kati tudja, hogy kell járni.

Fogd a kontyod, hogy ne lógjon, Sej, hogy a hajtú ki ne csússzon,
Sej, hogy a hajtú ki ne csússzon!

106. Hová mégy te kis nyulacska

Hová mégy te kis nyulacska? Ingyom-bingyom táliber, tutáliber, máliber

- Az erdőbe!

Minek mész te az erdőbe? Ingyom-bingyom táliber, tutáliber, máliber

- Vesszőcskéér!

Minek néked az a vessző? Ingyom-bingyom táliber, tutáliber, máliber

- Kertecskének!

Minek néked az a kis kert? Ingyom-bingyom táliber, tutáliber, máliber

- Virágoknak.

Minek néked az a virág? Ingyom-bingyom táliber, tutáliber, máliber

- Legényeknek.

Minek néked a legények? Ingyom-bingyom táliber, tutáliber, máliber

- Szeretőnek.

Minek néked a szerető? Ingyom-bingyom táliber, tutáliber, máliber

- Véle hálni!

Minek néked véle hálni? Ingyom-bingyom táliber, tutáliber, máliber

- Kutyálkodni.

107. Hull a szilva a fáról

**Hull a szilva a fáról, Most jöttem a tanyáru,
Sej, haj, rice-ruca, Kukorica derce.**

**Egyik ága lehajlott, A szeretőm elhagyott,
Sej, haj, rice-ruca, Kukorica derce.**

**Kiskalapom fekete, Pávatollú van benne.
Sej, haj, rice-ruca, Kukorica derce.**

108. Hullámszó Balaton tetején

(Ez a balatoni nyaralója miatt Edit nővérem egyik kedvence. Szabolcsot, az öcsénket Nórika kislányával együtt gyakran megnyaraltatta magánál, Nórikának meg is tanította e dalt, így őneki is a kedvence lett.)

**Hullámszó Balaton tetején Csónakázik egy halászlegény,
Hálóját a szerencse, őt magát a kedvese Elhagyta, el a szegényt.**

109. Huszárgyerek, huszárgyerek szereti a táncot

Huszárgyerek, huszárgyerek szereti a táncot.
Az oldalán, az oldalán csörgeti a kardot.
Ha csörgeti, hadd csörgesse, pengjen sarkantyúja,
Kossuth Lajos verbunkja a muzsikáltatója.

Faluvégén, faluvégén szépen muzsikálnak,
Odahívna engemet is magyar katonának.
Be is állok a verbunkba, ha már verbuválnak,
Elmegyek a pajtásimmal vitéz rekrutának.

Szép a huszár, szép a huszár, felül a lovára,
Aranymente a hátára, kard az oldalára.
Virágcsokor a csákóján, úgy megy a csatába,
Ne sírj, rózsám, megtérek még a magyar hazába.

110. Imhol kerekedik

(Ezt a dalt Küllős Imola néprajzos társam tanította nekem a Ráday utcai kollégiumban, egy áttanult kánikulai délután jutalmaként.)

Imhol kerekedik Egy fekete folyó,
Abban tollászkodik Sárga lábú holló.

Állj meg, holló, állj meg, Hadd üzenek véled
Apámnak, anyámnak, Jegybéli mátkámnak!

111. Istenem, Istenem, áraszd meg a vizet

Istenem, Istenem, áraszd meg a vizet, Hadd vigyen el engem apám udvarába.
Apám udvarából anyám ablakába, Hadd tudják meg immár, kihez adtak férjhez.

Cifra katonának, útszéli tóvajnak, Ki most es odavan keresztút állani.
Keresztút állani, embert gyakorolni, Egy pénzért, kettőért nem szán vért ontani!

112. Jaj, de széles, jaj, de hosszú az az út

(Ez Karcagi Évi „lelki barátnőm” egyik kedvence az általa ismert sokszáz dal közül. Ő tanította nekem, illetve a kirándulós csapatunknak.)

Jaj, de széles, jaj, de hosszú az az út, Amelyen a régi babám elindult,
Régi babám, térj vissza a hosszú utadrul, Emlékezz a tegnap esti szavadrul.

Hosszú útról visszatérni nem lehet. A szerelmet megtiltani nem lehet.
A szerelem szélesebb a tenger vizénél. Árvább vagyok a lehulló levélnél.

Kék ibolya búra hajtja a fejét, Mert a harmat nem öntözi a tövét.
Szállj le harmat a kék ibolya szára-tövére, Most találtam egy igaz szeretőre.

Refrén: Most találtam egy igazra, sej-haj, egy jóra, Nem is ülök a bánatos hajóra.

113. Jaj, de magas

Jaj, de magas, jaj, de magas ez a vendégfogadó.
Van-e benne, van-e benne barna kislány eladó?
Ha nincs benne barna kislány eladó,
Düljön össze ez a vendégfogadó!

Jaj, de magas, jaj, de magas ez a vendégfogadó.
Van-e benne, van-e benne barna kislány eladó?
Ha van benne barna kislány eladó,
Épüljön fel ez a vendégfogadó!

114. Jaj, de sokat áztam, fáztam

Jaj, de sokat áztam, fáztam regruta koromban,
Mikor fegyver alatt jártam a kaszárnya kapuba.
Nehéz a fegyverem, a jobb vállamat nyomja,
Még nehezebb, sej, az a bánat, ki szívemet nyomja.

115. Jaj, de szépen muzsikálnak

Jaj, de szépen muzsikálnak Zöld erdőben a huszárnak!
Fekete gyűrű, falevél! Jaj, de szép a huszárlegény!

116. Jánoshídi vásártéren, Ica, te

Jánoshídi vásártéren, Ica, te! Legényvásár lesz héten, Ica, te!
Ezresekért adnak egyet, jaj de drága! Mégis vesznek, Ica, te!

Jánoshídi vásártéren, Ica, te! Leányvásár lesz héten, Ica, te!
Két krajcárért adnak egyet, jaj de olcsó! Mégse vesznek, Ica, te!

117. Jó estét kívánok

Jó estét kívánok, Megjöttek a fehérvári huszárok!
Jó estét kívánok, Megjöttek a fehérvári huszárok!
Jöttek, láttak, győztek, De sok lányt megfőztek,
Jó estét kívánok, Megjöttek a fehérvári huszárok!

118. Jól van dolga a mostani huszárnak

Jól van dolga a mostani huszárnak, Nem kell szénát kaszálni a lovának!
Mert a széna porcióba van kötve, van kötve, de van kötve,
Gyere rózsám, tedd a lovam elébe!

Édesanyám, ki a huszár, ha én nem? Ki nyergeli fel a lovat, ha én nem?
Felnyergelem aranyszőrű lovamat, lovamat, de lovamat,
Lerúgatom véle a csillagokat!

119. Kalapom, kalapom csurgóra

Kalapom, kalapom csurgóra, Sört innék, bort innék, ha vóna.
Akár iszom, akár nem, Részeges csavargó a nevem.

Már ezután úgy élem világom, Kalapomat a jobb szememre vágom,
Jobb szememről a bal szememre hányom, Csak a szabadságos kis könyvemmet várom.

120. Katona vagyok én, ország őrezője

(Ezt Kőszegen, a gyereküdülőben énekelte egy kicsi lány, csodálatos tiszta hangon, amikor egyetemistaként ott nyaraltattam. Tőle tanultam a Hogyha elmész katonának című dalt is.)

Katona vagyok én, ország őrezője,
Sír az édesanyám, el kell válnom tőle,
Sír az édesanyám, a rózsám meg gyászol,
Fekete gyászvirág nyílik ablakából.

Falu legényei, kenyeres pajtásim!
Istennek áldása szálljon le reátok!
Éljetek örömmel, mert én búval élek!
De az én rózsámat el ne szeressétek!

121. Kecsebéka fölmászott a fűzfára

Kecsebéka fölmászott a fűzfára. Annak is a legmagasabb ágára,
Így se volt jó, úgy se volt jó, sehogyan se volt az jó!
Mindig csak a más asszonya volna jó.

122. Kerek utca, szegellet

Kerek utca, szegellet, Jártam én ott eleget.
Ha még egyszer ott járok, A rózsámra találok.

Jaj, Istenem, este van, Az én rózsám messze van,
Jegykendőm is nála van, Vég örömem benne van.

123. Keresd meg a tűt

Keresd meg a tűt! Én meg a gyűszűt.
Hadd varrjam meg a babámnak a perkálingét!
Meg is varrtam már. Rá is adtam már.
Barna-piros két orcáját megcsókoltam már.

124. Két szál pünkösdrózsa

Két szál pünkösdrózsa Kihajlott az útra,
El akart hervadni, Nincs, ki leszakajtsa.

Nem ám az a rózsza, Ki a kertben nyílik,
Hanem az a rózsza, Ki egymást szereti.

Nem szeretlek másért, Szép piros orcáért,
Szemed járásáért, Szád mosolygásáért.

125. Két út áll előttem

Két út áll előttem, Melyiken induljak?
Kettő a szeretőm, Melyiktől búcsúzzak?

Szókétől búcsúzom, A barna haragszik,
Így hát az én szívem Soha meg nem nyugszik.

Szókétől búcsúzom Piros pünkösds napján,
Barnától búcsúzom A második napján.

126. Kicsiny a hordócska

**Kicsiny a hordócska, Jó bor terem benne,
Dirr, durr, dalala, Rida-rida, dirr, durr, dalala.**

**Nem iszom belőle, Részeg leszek tőle,
Dirr, durr, dalala, Rida-rida, dirr, durr, dalala.**

127. Kolozsváros de nagy város

**Kolozsváros de nagy város, A kapuja kilenc záros.
Abba lakik egy mészáros, kinek neve Virág János.
Abba lakik egy mészáros, kinek neve Virág János.**

**Kordován csizma lábába, Sárig sarkantyú van rajta,
Esszeveri legénymódra, Hull a csukros szekfű róla.
Esszeveri legénymódra, Hull a csukros szekfű róla.**

128. Kossuth Lajos azt izente

**Kossuth Lajos azt izente, Elfogyott a regimente,
Ha még egyszer azt üzeni, Mindnyájunknak el kell menni.
Éljen a magyar szabadság, Éljen a haza!**

**Esik eső karikára, Kossuth Lajos kalapjára,
Valahány csepp esik rája, Annyi áldás szálljon rája!
Éljen a magyar szabadság, Éljen a haza!**

129. Kossuth Lajos táborában

**Kossuth Lajos táborában Két szál majoránna,
Egy szép szőke, de magyar huszár, Sej, lovát karéjozza.**

**Ne karélyozz, magyar huszár, Mert leesel róla,
Nincsen itt a te édesanyád, Sej, aki megsiratna.**

**Ne sirasson engem senki, Jól vagyok tanítva,
Sem léptébe, de sem vágta, Sej, le nem esem róla.**

**Mert a huszár a nyeregbe Bele van teremtvé,
Mint a rozmaring a jó földbe, Sej, belegyökerezve.**

130. Körösfői Részeg alatt

(Ezt a Baross-kórus tánckarával szintén Bulgáriában énekeltük, három szólamban.)

Körösfői Részeg alatt Három kislány zabot arat,
Sej, haj, zabot arat a lovának, Szeretőt keres magának.

Mondd meg babám, vagy üzend meg, Énrám mért haragudtál meg!
Sej, haj, nem üzenem, nem is mondom, Mert én terád nem haragszom.

Megválogatom a legényt, Mint a vásáron az edényt.
Sej, haj, az edénynek a mázasát, A legénynek a szálását.

131. Krasznahorka büszke vára

Krasznahorka büszke vára, Ráborul az éj homálya,
Tornyok ormán az őszi szél Elmúlt dicsőségről mesél.
Rákóczinak dicső kora Nem jó vissza többé soha!

Harcosai mind elestek Bújdoso fejedelemnek,
A toronyban késő este Tárogató nem sír messze.
Olyan kihalt, olyan árva Krasznahorka büszke vára.

132. Lányát az anya

(Baross Gábor kórusában énekeltem. Már nem emlékszem, kinek a feldolgozása. Talán nem is magyar népdal, - de fantasztikusan gyönyörű.)

Lányát az anya férjhez úgy adta Idegen országba,
Megmondta neki, meghagyta neki, Többé ne is lássa.

Átváltozom én rigómadárrá, Anyámhoz úgy szállok,
Kertjébe ülök egy rózsatőre, Reája úgy várok.

Az anyja kinéz, furcsa egy madár, De nagyon búsán szól,
Szállj le csak, hess, hess, te rigómadár Én rózsabokromról!

Rossz férjhez adtál jó anyám engem, Idegen országba,
Nehéz a sora, hej, bizony annak, Kinek rossz a párja.

133. Lányok ülnek a toronyban

Lányok ülnek a toronyban arany koszorúba,
Arra mennek a legények piros sarkantyúba.
Lányok vagytok, szépek vagytok, piros az orcátok.
Kertbe mentek, rózsát szedtek, fáj a szívem rátok!

134. Látod-e babám

(Ez is Apa nótája volt. Jellemző is rá: a hozzáállására a nehézségekhez.)

Látod-e babám, látod-e babám Amott azt a nagy hegyet?
Amíg az ott lesz, amíg az ott lesz, Én a tiéd nem leszek.
Azt a hegyet a zsebkendőmnek a négy sarkával is elhordom (ha bírom).
Mégiscsak a tied, mégiscsak a tied Leszek édes galambom!

Látod-e babám, látod-e babám Amott azt a nagy vizet?
Amíg az ott lesz, amíg az ott lesz, Én a tiéd nem leszek.
Azt a vizet a kalapomnak a karimáján is elhordom (ha bírom).
Mégiscsak a tied, mégiscsak a tied Leszek édes galambom!

135. Láttál-e már valaha csipkebokor rózsát

Láttál-e már valaha csipkebokor rózsát?
Csipkebokor rózsa közt két szál majoránnát?

Az egyike mintha Varga Julcsi volna,
A másika mintha Gáspár Mózsi volna.

136. Lenn a délibábos Hortobágyon

Lenn a délibábos Hortobágyon Megakadt a szemem egy barna lányon,
Hullámzott a göndör haja a sötétbe, Mikor belenéztem a szemébe.

El is megyek hozzá, meg is kérem, Legyen az én drága feleségem,
Boldogságom, tudom, nála megtalálom, Lenn a délibábos Hortobágyon.

137. 20. Lovamat kötöttem

(Ez Édesanya kedvenc népdala volt. Mi második szólamot is „kreáltunk” hozzá.)

Lovamat kötöttem piros almafához,
Magamat kötöttem gyöngye violához,
Lovamat eloldom, mikor a nap fölkel, de
Tetőled violám, csak a halál old el.

Nem szoktam, nem szoktam vetett ágyban hálni.
Csak szoktam, csak szoktam zöld erdőben járni.
Zöld erdőben járni, fenyőmagot enni,
Fenyőmagot enni, gyöngyharmatot inni.

138. Madárka, madárka, csácsogó madárka

**Madárka, madárka! Csácsogó madárka! Vidd el a levelem, vidd el a levelem
Szép magyar hazámba.**

**Ha kérdik, ki küldte, Mondd azt, hogy az küldte, Kinek bánatába, szíve fájdalmába
Meghasad a szíve.**

139. Magos a rutafa

**Magos a rutafa, ága elágazik,
Selyem sárhaja, Magyar Ilona, Haján fülű gyöngykoszorúja, gyöngy.**

**Még a tengeren is átalhajladozik,
Selyem sárhaja, Magyar Ilona, Haján fülű gyöngykoszorúja, gyöngy.**

**Egyik ága hajlik barna legény udvarába,
Selyem sárhaja, Magyar Ilona, Haján fülű gyöngykoszorúja, gyöngy.**

**Másik ága hajlik szőke leány kapujába,
Selyem sárhaja, Magyar Ilona, Haján fülű gyöngykoszorúja, gyöngy.**

140. Magos kösziklának

**Magos kösziklának oldalából nyílik A szerelem orvosság,
Ki az én szívemet, gyöngye termetemet Mindenkor megújítja.
Az ki a szerelmet soha nem próbálta, Csak álomnak alítja.**

**Óh, gyönyörűséges, mindeneknél kedvesb Hervadhatatlan rózsa,
Kinek árnyékában, gyenge hajlékában Én fejem nyugszik vala,
De tőlem távozték, hirtelen elmúlték Életemnek istápjai.**

**Valameddig élek, mindaddig óhajtlak Én szerelmem tégedet.
Noha most elhagylak, de szívembe írtam a te ékes nevedet.
Nagy homályban szívem, siralomban lelkem, Míg nem látlak tégedet.**

**Verje meg az Isten, ki miatt lett nékem Tetőled elválásom,
A magas mennyégből soha az Istentől Áldás reá ne szálljon!
De tégedet szívem hozzám hűségemben Sok ideig megtartsom!**

141. Már minálunk, babám

Már minálunk babám, már minálunk babám Az jött a szokásba,
Nem szedik a meggyet, nem szedik a meggyet Fedeles kosárba.
Felmegy a legény a fára, Meggyfa tetejébe,
Lerázza a meggyet, te meg babám szedjed a Rózsás kötényedbe!

Már minálunk babám, már minálunk babám Az jött a szokásba,
Nem szedik a makkot, nem szedik a meggyet-makkot Fedeles kosárba.
Felmegy a legény a fára, Meggyfa-makkfa tetejébe,
Lerázza a meggyet-makkot, te meg babám szedjed-kapkodd a Rózsás kötényedbe!

142. Megismerni a kanászt

Megismerni a kanászt Fürge járásáról. Üzött-fűzött bocskoráról, Tarisznyszerűjáról.
Hej! Élet, élet, betyár élet, Ez aztán az élet! Ha megunom magamat, Magam is úgy élek.

Elszaladt az anyadisznó Kilenc malacával, Utána a kanászbojtár Tarisznyszerűjével.
Hej! Hüccs ki disznó a berekből, Csak a füle látszik. Kanászbojtár bokor alatt
Menyecskével játszik.

143. Megfogtam egy szúnyogot

Megfogtam egy szúnyogot, nagyobb volt egy lónál,
Kisütöttem a zsírját, több volt egy akónál.
Aki eztet elhiszi, szamarabb a lónál.
Aki eztet elhiszi, szamarabb a lónál.

Még azt mondják, nem illik a tánc a magyarnak,
Nem, ha néki cipellőt, bő nadrágot varrnak,
De sarkantyús csizmának, kócsagtollas főnek,
Illik gyöngyös pártának, magyar főkötőnek.

144. Megöltek egy legényt

Megöltek egy legényt Hatvan forintjáért,
Bévetették a Tiszába Piros pejlováért.

Tisza be nem vette, Partjára kitette,
Arrament egy halászlegény, Hajójába tette.

Odament az anyja, Költi, de nem hallja:
Kelj fel, kelj fel, édes fiam, Gyere vélem haza.

Odament az apja, Költi, de nem hallja:
Kelj fel, kelj fel, édes fiam, Gyere vélem haza!

Odament babája, Költi, meg is hallja:
Kelj fel, kelj fel, édes rózsám, Gyere vélem haza!

Csináltatsz-e nékem Diófa koporsót?
Csináltatok, csináltatok Márványkő koporsót.

Megsiratsz-e engem Apád, anyád előtt?
Megsiratlak, megsiratlak Egész világ előtt!

145. Megyen már a hajnalcsillag lefelé

Megyen már a hajnalcsillag lefelé.
Az én kedves galambom most megyen hazafelé,
Lábán van a csizmája, lagosszárú kis csizma,
Rásütött a hajnalcsillag sugára.

Amerre mész, édes rózsám, kívánom,
Hogy előtted a rét is piros rózsává váljon,
A zöld fű is előtted édes almát teremjen,
A te szíved holtig el ne feledjen!

146. Menyecske, menyecske

(Ez a másik nagy kedvencem, mert csoda egyszerű. Karcagi Évi, a nagy népdalos barátnőm kérésére - a Szupernagyi nevű népdal-kórusának vendégeként - sokaknak meg is tanítottam.)

Menyecske, menyecske, ne menj a cseresbe,
Mert megmar a kígyó szerelem képébe.

Szerelem, szerelem, átkozott gyötrelem,
Mért nem virágoztál minden fa tetejen.

Minden fa tetejen, diófalevelen,
Hogy a hű szerelmes szakítson belőled!

Én már szakajtottam, rosszul választottam,
Szelíd galamb helyett vadgalambot fogta.

De még szakajtanék, ha jóra találnék,
Régi szeretőmre hogyha rátalálnék.

Régi szeretőmér mit nem cselekednék,
Dunából a vizet kalánnal kimerném.

Duna fenekéről igazgyöngyöt szednék,
Abból a rózsámnak gyöngykoszorút kötnék.

147. Méz, méz, méz, termett méz

**Méz, méz, méz, termett méz! Termett méznek áldottsága, lehullott virága.
Ez az áldott bor, ki mindennap forr! Ha jól iszol belőle, a torkodra forr!**

148. Mónár, van-e pénzed

**Mónár, van-e pénzed? Kedves-é az életed?
Sublatomba van a pénzem, csak az életemet féltem!
Sublatomba van a pénzem, csak az életemet féltem!**

149. Most viszik, most viszik

**Most viszik, most viszik Danikáné lányát,
Bíborba, bársonyba, gyöngyös koszorúba.
Nem adom a lányomat aranyhintó nélkül,
Abba pedig hat ló legyen, mind a hatnak aranyfarka legyen!**

150. Nagymajtényi síkon

**Nagymajtényi síkon letörött a zászló, Rászállt tollázkodni egy fekete holló,
Tép sötét szárnyát, Hull a tolla rája, Síró kurucoknak
Rongyos dolmányára, tépett kalpagjára.**

151. Nád a házam teteje

**Nád a házam teteje, Rászállott a cinege,
Hess le róla, cinege, Leszakad a teteje!**

**Nincs édebb, mint a méz. Ki kit szeret, arra néz.
Lám én szőkét szeretek, Ha ránézek, nevetek.**

152. Nem nem nem, nem nem nem

**Nem, nem, nem, nem, nem, nem, Nem megyünk mi innen el,
Míg a gazda, házigazda Furkósbottal ki nem ver!**

**Ha nem tetszik a gazdának, Hogy mi itten mulatunk,
Vigye el a házat innen, De mi itten maradunk!**

153. Nem vagyok én senkinek sem adósa

Nem vagyok én senkinek se adósa, adósa,
Él még az én feleségem édesanyja, édesapja, meg annak az apósa, anyósa,
Eb fél, kutya fél, míg az ipam, napam él,
Eb fél, kutya fél, míg az ipam, napam él.

Szép vagyok én, csak a szemem fekete, fekete,
Nem vagyok én az erdőbe remete, remete,
Eb fél, kutya fél, míg az ipam, napam él,
Eb fél, kutya fél, míg az ipam, napam él.

Szomszédasszony pirosbarna leánya, leánya,
Annak vagyok szeretője, babája, babája,
Eb fél, kutya fél, míg az ipam, napam él,
Eb fél, kutya fél, míg az ipam, napam él.

154. Nincs magosabb a nagy égnél

(A Ki mit tud?-on 1966-ban Ágival és Lolival három szólamban énekeltük, Zsigmond Balassa énekkaros társam számunkra írt feldolgozásában.)

Nincs magosabb a nagy égnél,
Nincs nagyobb a szerelemnél, Jaj!

Az, kit a szerelem megfog,
Nem kell annak semmi dolog, Jaj!

Lám, engemet es megfogott,
A ffenének kell a dolog, Jaj!

155. Ó, mely sok hal terem a nagy Balatonba

Ó, mely sok hal terem a nagy Balaton-bahha-rahha-ra-ha-ha!
Minden ágon egy mérő makk A Bakony-bahha-rahha-ra-ha-ha!
Örül ott a halász, Rikongat a kanász
Öröme-behhe-rehhe-re-he-he.

Szépen illik a sültkappan a cínál-bahha-rahha-ra-ha-ha!
Jó bort mérnek Füreden és Kaposvár-bahha-rahha-ra-ha-ha!
Igyál jó barátom, Tőled nem sajnálom!
Sokáig ehhe-rehhe-re-he-hélj!

Addig kell a vasat verni, Amíg tü-zehhe-rehhe-re-he-hes,
Semmit sem ér olyan hordó, ami ü-rehhe-rehhe-re-he-hes,
Köll hát beletenni, Ki köll aztán venni,
Ha szükség-gehhe-rehhe-re-he-hes!

156. Októbernek, októbernek elsején

Októbernek, októbernek elsején Nem süt a nap Csíkkarcfalva mezején,
Elbúcsúzom a madártól, az ágtól, Azután a csíkkarcfalvi lányoktól.

157. Összegyültek, összegyültek

Összegyültek, összegyültek az izesi lányok,
Hm, hm, ejha, az izesi lányok.

Összeszedtek, összeszedtek egy marék lisztet,
Hm, hm, ejha, egy marék lisztet.

Meggyúrák azt, meggyúrák azt zsíros gombócának.
Hm, hm, ejha, zsíros gombócának.

Odaméne, odaméne a bíró kutyája,
Hm, hm, ejha, a bíró kutyája.

Mind megevett, mind megevett zsíros gombócból,
Hm, hm, ejha, zsíros gombócból.

Így lőn vége, így lőn vége a leányi bálnak,
Hm, hm, ejha, a leányi bálnak.

158. Őszi harmat után

Őszi harmat után Nagy hegyeknek ormán
Fújdogál a hideg szél, Fújdogál a hideg szél.

Zöld erdő harmatát, Piros csizmám nyomát
Hóval lepi be a tél, Hóval lepi be a tél.

159. Piros, piros, piros

Piros, piros, piros, háromszor is piros, Piros bort az üvegbe!
Csinos, csinos, csinos, háromszor is csinos, Csinos lányt az ölembe!
Gömbölyű két karja vállamat takarja, Megölelném, de ő nem akarja.
Gömbölyű két karja vállamat takarja, Megölelném, de ő nem akarja.

Tilos, tilos, tilos, háromszor is tilos Nagy pénteken mulatni.
Tilos, tilos, tilos, háromszor is tilos A menyecskét szeretni.
Mert a menyecskének van ura szegénynek, Tilos csókot adni a legénynek!
Mert a menyecskének van ura szegénynek, Tilos csókot adni a legénynek.

160. Rózsabokorba jöttem a világra

Rózsabokorba jöttem a világra, Nem nevelt az édesanyám hiába.
Járt utánam három falu legénye,
Én meg csak úgy csalogattam, hitegettem, válogattam belőle.

Tiszta búzából sütik a kenyeret, Csak azt mondják, hogy a rózsám nem szeret.
Ha nem szeret, majd megbánja ezerszer,
Ilyen hívet, mint én, többet a világon bárhol keres, nem lelhet.

161. Röpülj madár, röpülj

Röpülj madár, röpülj, Menaságra röpülj!
Kedves galambomnak Gyenge vállára ülj!

Ha kérdi, hogy vagyok, Mondd meg, hogy rab vagyok,
Idegen tömlőcben Térdig vasban vagyok.

Rab vagy, rózsám, rab vagy, Én meg beteg vagyok,
Mikor eljössz hozzám, Akkor meggyógyulok.

162. Réten, réten, sej, az isaszegi réten

Réten, réten, sej, az isaszegi réten Elvesztettem a zsebrevaló késem,
Késem után a karikagyűrűmet, galambom, Ezt sajnálom, nem a régi szeretőmet!

Este, este, sej, este akar lenni. Ez a kislány haza akar menni.
Hazamenne, de nincs kísérője. Elkísérem, leszek én a szeretője!

163. Ritka búza, ritka árpa

Ritka búza, ritka árpa, ritka rozs, Ritka kislány, aki takaros,
Lám, az enyém, lám az enyém takaros, Icke, picike, de csinos.
Hej, te kislány, kislány, kislány, Csókolom a csöpp szádat,
Ha egy kicsit nagyobb volnál, És tizenhat éves volnál, Mindjárt megcsókolnálak!

164. Rudas csillag, hajnal hasad

(Ez egy ritka, 5/8-os ritmusú – talán cigány - dal. Pedagógia szakos éneklős bulijainkon csoporttársam, későbbi főnököm, Szövényi Zsolt tanította nekünk. Másik társunk, Fazekas Éva összeszámolta akkortájt: száz körüli volt a száma az általunk fejből énekelt népdaloknak. Lola Röppölj, páva-versenyéhez mi is népdalokat küldtünk be szavazatként.)

**Rudas csillag, hajnal hasad, Eredj, rózsám, mer itt maradsz!
Aci botom, a kalapom, ave már a gyorsvonatom.**

**Álom esik a szememre, Hajnal szedi ki belőle.
Ha a hajnal ki nem szedi, Szép a rózsám, majd kiveszi.**

165. Sárga a csikó, sárga nyereg rajta

**Sárga a csikó, sárga a nyereg rajta. Most akartam hozzád menni rajta.
Most akartam veled beszélgetni, Itt van az idő, el kell masérozni.**

166. Sárga csikó, csengő rajta

**Sárga csikó, csengő rajta, Vajon hová megyünk rajta?
Uzsedári, uzsedomm.**

**Majd elmegyünk valahova, Kovács Róza udvarába.
Uzsedári, uzsedomm.**

**Betekintünk az ablakon, Ki kártyázik az asztalon?
Uzsedári, uzsedomm.**

**Juhász Jani karosszékekben, Cigánykártya a kezében,
Uzsedári, uzsedomm.**

**Kovács Róza fésülködik, A tükörben biggyeszkedik,
Uzsedári, uzsedomm.**

**Ugye Jani, szép is vagyok, Éppen hozzád való vagyok?
Uzsedári, uzsedomm.**

**Szép is vagy te, jó is vagy te, Csak egy kicsit csalfa vagy te,
Uzsedári, uzsedomm.**

167. Sej, a tari réten

Sej, a tari réten pirosbarna kislány, Arra megy egy pirosbarna legény, Leveszi kalapját.

Mit csinálsz te kislány? Pirosbarna kislány? Látja, hogy a kistari nagy réten a Szénát gyűjtögetem.

Nem való az néked, pirosbarna kislány! Néked csak egy híves szoba kéne, Kiben varrogatnál!

168. Söprik a pápai utcát

**Söprik a pápai utcát, Maséroznak a katonák,
Száztizenhat éves barna kislány, foga sincs már, Sétál a regiment után.**

**Kérdi tőle a kapitány, Hová mész te barna kislány?
Mit kérdi azt tőlem a kapitány, a kapitány, Megyek a szeretőm után.**

**El van zárva kalickába, A szegedi kaszárnyába,
Kaszárnya ajtaja hasadjon ki, szakadjon ki, Hogy te rózsám, szabadulj ki!**

169. Sudár magas, sudár magas

**Sudár magas, sudár magas A nyárfa teteje,
Halvány sárga, de halvány sárga Annak a levele.**

**Én is olyan, én is olyan Halványsárga vagyok,
Volt szeretőm, egy Pirosbarna leány, De már rég elhagyott.**

**Ha majd egykor, hűtlen babám, Összetalálkozunk,
Úgy elmegyünk mi egymás mellett, Még csak nem is szólunk.**

**Te mész jobbra, hűtlen babám, Én meg megyek balra,
Sárba taposom a fényképedet, Nem veszlek el soha!**

170. Sűrű csillag ritkán ragyog az égen

**Sűrű csillag ritkán ragyog az égen, Az én rózsám szénát kaszál a réten,
Olyan szépen penge, penge, pengeti a kaszáját, Odavárja búbánatos babáját.**

**Ha legény vagy, gyere velem kaszálni! Megtanítlak sűrű rendeket vágni,
Vágok olyan sűrű rendet a réten, Kilenc kislány nem szedi fel a héten.**

171. Szeretnék szántani

Szeretnék szántani, hat ökröt hajtani, Ha a rózsám jönne az ekét tartani.
Szántottam, szántottam, hat ökröt hajtottam, Minden fordulónál egy-egy csókot kaptam.

172. Széles a Balaton vize

Széles a Balaton vize, keskeny a híd rajta, Ne menj arra, kisangyalom, mert leesel róla!
Nem esek, nem esek én a Balaton vizébe, Inkább esem, kisangyalom, véled szerelembe.

173. Széles a Duna

Széles a Duna, keskeny a partja. Nincs olyan legény, ki átugorja.
Géczi Imre átugorta, sáros lett a cipősarka, Ez ám a legény.

Ne gondold, Imre, hogy mindig így lesz. Majd ha a kuckóba öt-hat gyerek lesz.
Csörög a sarkantyú, Csipog a sok rajkó, Kenyér kell annak.

174. Szélről legeljetelek

Szélről legeljetelek, Fának ne menjetelek,
Mert ha fának nekimentek, Fejeteiket beveritek,
Lipikum, lapikum, szentandrászi publikum.

175. Szépen szól a kispacsirta

Szépen szól a kispacsirta Fenn a magasban,
Elmegyek én katonának, Szólít a haza.

176. Szivárvány havasán felnőtt rozmaringszál

(Laura húgomtól ezernyi népdalt hallottam, közülük nekem ez tetszett a legjobban.)

Szivárvány havasán felnőtt rozmaringszál
Nem szereti helyét, el akar bújdosni.
Ki kell onnan venni, új helyre kell tenni,
Ki kell onnan venni, új helyre kell tenni!

Hegyek, völgyek között van az én lakásom,
Csendes folyóvíznek csak zúgását hallom.
A csendes folyóvíz télen megaluszik,
Csak az én bánatom soha meg nem nyugszik.

177. Tavaszi szél vizet áraszt

(Kedves kirándulós barátaink közül hárman is, Tuka Kati és a Boros Robi és Rozi nevű házaspár is ezt a tavaszi dalt szereti a legjobban. És még sokan mások...)

Tavaszi szél vizet áraszt, virágom, virágom,
Minden madár társat választ, virágom, virágom.

Hát én immár kit válasszak, virágom, virágom,
Te engemet, én tégedet, Virágom virágom!

178. Teríti a lány a vásznat

Teríti a lány a vásznat Így meg így, ippeg így.
Jön egy öreg a kunyhóból Így meg így, ippeg így.
Kezd a lánynak integetni Így meg így, ippeg így.
De a lány is visszaintett Így meg így, ippeg így.
Jön egy fiatal lóhátas Így meg így, ippeg így.
Kezd a lánynak integetni Így meg így, ippeg így.
De a lány is visszaintett Így meg így, ippeg így.

179. Te vagy a legény, Tyukodi pajtás

Te vagy a legény, Tyukodi pajtás, Nem olyan, mint más, Mint Kucug Balázs.
Teremjen hát országunkban jó bor, áldomás! Nem egy fillér, de két tallér Kell ide, pajtás!

Szegénylegénynek olcsó a vére, Két-három fillér egy napra bére.
Gyertek ide, fiatalok, Tessék beállni. Nyolc esztendő nem a világ, Lehet próbálni!

180. Tizenhárom ezüst pityke fityeg a mentémen

Tizenhárom ezüst pityke fityeg a mentémen.
A legelső hajdú vagyok Hajdú vármegyében.
Su-vickos bajsom úgy áll, mint az öreg bika szarva.
Nincs is nálam különb legény Hajdú meg Biharban.

Tizenkettő ezüst pityke fityeg a mentémen.
A második hajdú vagyok Hajdú vármegyében.
Su-vickos bajsom úgy áll, mint az öreg bika szarva.
Nincs is nálam különb legény Hajdú meg Biharba.

Refr.: Su-vickos bajsom úgy áll, mint az öreg bika szarva.
Van nálam egy különb legény, de az le van szar...mata kővel takarva.

181. Tizenhárom szélből van az én gatyám

Tizenhárom szélből van az én gatyám. Tizenhárom végből varrta a babám, (az)
Egyik szára rövid lett, A másik meg hosszú lett. Látod-e babám?
Jól elszabtad a gatyám.

Refr.: Egyik szára rövid lett, A másik meg hooosszú lett. Látod-e babám?
Jól elszabtad a gatyám (szárát).

182. Tisza partján mandulafa virágzik

Tisza partján mandulafa virágzik, A virágja vízbe hull és elázik,
Majd terem a mandulafa mandulát, mandulát, Csongorádon nevelik a szép leányt.

Tisza partján jegenyefa virágzik, A virágja vízbe hull és elázik,
Majd terem a jegenyefa jegenyét, jegenyét, Csongorádon nevelik a szép legényt.

183. Tisza partján nem jó lefeküdni

Tisza partján nem jó lefeküdni, Mert az árvíz ki szokott önteni,
A babámat el találja vinni, keservesen meg fogom siratni.

184. Tollfosztóban voltam az este

**Tollfosztóban voltam az este, Édesanyám azt is kileste,
Mindig csak azt hányja-veti szememre, (hogy) Kivel beszélgettem az este.**

**Nem beszélgettem én senkivel. Keresztanyám testvéröccsivel,
Azzal se beszélgettem én sokáig, (csak) Éjfél után három óráig.**

185. Török bársony süvegem

**Török bársony süvegem, Most élem gyöngyéletem,
Balog Ádám a nevem, hej, Ha vitéz vagy, jer velem!**

**Fakó lovam, a Murza Lajta vizét megússza.
Bécs alját ha nyargalja, Császár azt megsíratja.**

186. Tűlsó soron esik az eső

*(Ezt Szabó Panni, az egyetemi Baross-kórusban mellettem ülő társam tanította nekünk.
Ötven év távlatából is szívesen emlékezem rá.)*

**Tűlsó soron esik az eső, Ne menj arra rózsám, eleső,
Sáros lesz a picike csizmád, Megver érte az édesanyád.**

**Tűlsó soron nyílik a rózsza, Jaj, de nagyon érzik a szaga,
Mennél jobban rázzák az ágát, Annál jobban érzik a szagát.**

187. Udvarom, udvarom, szép kerek udvarom

**Udvarom, udvarom, szép kerek udvarom, Nem söpör már többet az én gyenge karom!
Fölmegyek a hegyre, Lenézek a völgybe, Ott látom galambom a kovácsműhelybe.
Lovat akar venni, Harcba akar menni, Tudtomra sem adja, hogy el akar hagyni.**

188. Új a csizmám, a szögre van felakasztva

**Új a csizmám, a szögre van felakasztva, Sarkantyúját belepte a rozsdá,
Összeverem olyan betyár módra, (hogy) Mind egy szálíg lepereg a rozsdá róla.**

189. Ugyan édes komámasszony

(Ez Ádám unokám kedvence.)

Ugyan édes komámasszony, Mért kend olyan sovány asszony, Hogy tudott így lefogyni?
Lám, én milyen kövér vagyok, Mint a háj, majd elolvadok Ebben a nagy melegben.

Ugyan édes komámasszony, Mért kend ilyen kövér asszony, Hogy tudott így meghízni?
Lám, én milyen sovány vagyok, Mint a kóró, elszáradok Ebben a nagy melegben.

190. Üzentem a komáromi bírónak

Üzentem a komáromi bírónak, Márványkővel rakassa ki az utat,
Rakassa ki simára, sima legyen a járda, Jön a babám, nyikorog a csizmája.

191. Varga Julcsa bő szoknyája

Varga Julcsa bő szoknyája, Huju-juju jujjuj,
Fennakadt egy csipkefába, Hoppondaré, hopp, hopp, hopp.

Nem a csipkefa fogta meg, Huju-juju jujjuj,
Bíró Jóska markolta meg, Hoppondaré, hopp, hopp, hopp.

Ereszd Jóska a szoknyámat, Huju-juju jujjuj,
Ne szomorítsd az anyámat, Hoppondaré, hopp, hopp, hopp.

Meg van az már szomorítva, Huju-juju jujjuj,
Fekete gyászba borítva, Hoppondaré, hopp, hopp, hopp.

192. Vékony héja, de vékony héja van a piros almának

Vékony héja, de vékony héja van a piros almának.
Szép szeretője, de szép szeretője van a magyar huszárnak.

Szép szeretője, de vékony karcsú a dereka, dereka,
Jobb válláról a bal vállára, Bal válláról a jobb vállára, sej, haj,
Göndörödik a haja, de a haja.

Refr.: Szép szeretője, de vékony karcsú a dereka, dereka,
Jobb válláról a bal vállára, Bal válláról a jobb vállára, sej, haj,
Kunkorodik a haja, de a haja.

193. Virágéknál ég a világ

**Virágéknál ég a világ, Sütik már a rántott békát,
Zime-zumm, zime-zumm, Rece-fice, bumm-bumm-bumm.**

**Bíró Marcsa odakapott, Békacombot ropogtatott,
Zime-zumm, zime-zumm, Rece-fice, bumm-bumm-bumm.**

**Puskás Gábor későn futott, Neki csak a füle jutott,
Zime-zumm, zime-zumm, Rece-fice, bumm-bumm-bumm.**

**Bíró Julcsa a padláson Elcsúszott egy záptojáson,
Zime-zumm, zime-zumm, Rece-fice, bumm-bumm-bumm.**

**Puskás Gyuri a pincében Megbotlott egy zöld dinnyében,
Zime-zumm, zime-zumm, Rece-fice, bumm-bumm-bumm.**

194. Virágim, virágim

**Virágim, virágim! Gyönyörű virágim,
Földre boruljatok, Engem sirassatok!**

**Csak azt szánom-bánom, Tőled el kell válnom,
Sok utánad való Járásim sajnálom.**

195. Vörös bársony süvegem

**Vörös bársony süvegem, Most élem gyöngy életem,
Balogh Ádám a nevem, hej, Ha vitéz vagy, jer velem!**

**Fakó lovam a Murza Lajta vizét megissza,
Bécs alját ha nyargalja, Császár azt megsiratja.**

**Császárt hogyha kinn kapom, Hacsérosit lecsapom,
Magát is megugratom, Bécs várába futtatom.**

196. Vörös bort ittam az este

**Vörös bort ittam az este, Angyalom, ragyogó csillagom!
Most is részeg vagyok tőle, Angyalom, ragyogó csillagom!
A lábamon alig-alig állok, Mégis szeretnek a lányok,
Angyalom, ragyogó csillagom!**

**Azt mondják, hogy beteg vagyok, Angyalom, ragyogó csillagom!
Mint az égő gyertya, fogyok, Angyalom, ragyogó csillagom!
Beteg az én szívem tája, Te vagy annak patikája,
Angyalom, ragyogóm, szeretem a bort!**

197. Zöld erdőben, sík mezőben

**Zöld erdőben, sík mezőben sétál egy madár,
Kék a lába, zöld a szárnya, Jaj, be gyöngyen jár.
Híva engem utitársnak, El is megyek már,
Nincs Erdelyben olyan leány, Ki megtartsa már.**

**Jaj, ha elmegy, megyek én is!
Hogy ne szánnám galambomat hívségiért is.
Mikor immár halál fia, rám nevet mégis!**

198. Zöld erdőben, zöld mezőben

**Zöld erdőben, zöld mezőben lakik egy madár.
Kék a lába, zöld a szárnya, Jaj be gyöngyen jár!**

**Várj, madár, várj, Te csak mindig várj!
Ha az Isten nékem rendelt, Tiéd leszek már!**

199. Zöldre van a, zöldre van a rácsos kapu festve

**Zöldre van a, zöldre van a rácsos kapu festve. Odajárok minden szombat este,
Nem győztelek kisangyalom várni (mégegyszer: várni, mégegyszer: várni),
Be kellett a, be kellett a rácsos kaput zárni.**

**Refr.: Nem győztelek kisangyalom várni (mégegyszer: várni, mégegyszer: várni),
Be kellett a, be kellett a rácsos kaput riglizni.**

**Bíró, bíró, bíró, bíró, hej, te huncut bíró! Vájja ki a szemedet a holló!
Nem vétettem semmit a csalfának (mégegyszer: fának, mégegyszer: fának),
Besorozott, besorozott mégis katonának.**

200. Zúg az erdő, zúg a nádas

(Ez a dal volt Apa másik nagy kedvence. Az utolsó hangot egy oktávval lejjebb énekelte, s bár bariton hangja volt, a kitartott mélybasszus hang is könnyedén ment neki.)

**Zúg az erdő, zúg a nádas. Üthetitek a nyomomat,
Utánam a fergeteges Fellegekből vihar támad.
Zúg az erdő, zúg a nádas.**

